

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 31Csp/78/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117220459
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Skubáková
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2019:2117220459.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Katarínou Skubákovou v právnej veci sporu žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, Mýtňa 48, 811 07 Bratislava, zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, Mýtňa 48, 811 07 Bratislava, proti žalovanému: C. T.Č., L. X.X.XXXX, P. J. E. Q. X, P., o zaplatenie sumy 3.717,64 eur, t a k t o

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 563,13 eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 563,13 eur od 21.8.2017 do zaplatenia, zastavuje.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1.390,83 eur s úrokom z omeškania 5% ročne zo sumy 1.390,83 eur od 21.8.2017 do zaplatenia, a to všetko v splátkach vo výške 50,- eur mesačne splatných vždy do 20. dňa v mesiaci, keď prvá splátka je splatná v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti rozhodnutia, pričom neuhradením ktorejkoľvek splátky riadne a včas, sa stane zročným celý dlh.

III. Vo zvyšku sa žaloba zamieťa.

IV. Žalovanému sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca (pôvodne Všeobecná úverová banka, a.s.) sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 28.9.2017 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 3.717,64 eur s úrokom z omeškania 5% ročne zo sumy istiny od 21.8.2017 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania.

2. Pôvodný žalobca žalobu odôvodnil tým, že medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola dňa 27.2.2014 uzatvorená zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s., na základe ktorej sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanému kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet č. XXXXXXXX. Žalovanému bol poskytnutý úver s dohodnutým úrokom vo výške 22,80 %. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mal žalovaný schválený úverový rámec vo výške 1.500,- eur a bol povinný žalobcovi platiť štandardnú mesačnú splátku vo výške 50,- eur. V zmysle ustanovenia § 39 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, banka a pobočka zahraničnej banky sú povinné viesť obchodnú knihu, ktorou sa na účely tohto zákona rozumie obchodná kniha podľa osobitného predpisu. Banka je povinná v zmysle zákona o bankách a opatrenia Národnej banky Slovenska zo dňa 16.01.2004 o primeranosti vlastných zdrojov financovania bánk viesť a evidovať vybrané pozície a obchody v bankovej knihe. V zmysle zmluvne dohodnutých podmienok správca po skončení príslušného mesiaca vystaví a odošle klientovi informáciu z informačného systému banky („výpis z bankovej knihy“) o obratoch, ktorá obsahuje okrem iných údajov aj rozpis transakcií, rozpis všetkých poplatkov a úrokov spojených so správou a používaním kreditnej karty a čerpaním a splácaním poskytnutého úverového rámca,

výšku povinnej splátky, účet, v prospech ktorého má byť povinná splátka uhradená a dátum splatnosti tejto splátky. Táto listina je vyhotovená z bankového informačného systému v súlade s Metodickým usmernením č. 7/2004 Úseku bankového dohľadu NBS. Klient automaticky potvrdzuje informáciu o obratoch, ak do 15 dní odo dňa vystavenia nedoručí správcovi písomnú reklamáciu. Reklamovanie transakcie a nedoručenie výpisu z bankovej knihy nezbavuje klienta povinnosti uhradiť povinnú splátku do dňa splatnosti tejto splátky uvedenej v informácií o obratoch. Dlhý zostatok je celkový debetný zostatok na kartovom účte po zaúčtovaní transakcií, úrokov a poplatkov spojených so správou a používaním karty, vrátane kompenzácie poistného plateného bankou v súvislosti s poistením. Posledný kalendárny deň v mesiaci je kartový účet zaťažovaný úrokmi vypočítanými štandardnou úrokovou sadzbou a úrokmi vypočítanými sankčnou úrokovou sadzbou, prípadne je v jeho prospech pripísaný úrok v dôsledku kreditného zostatku na kartovom účte. V zmysle zmluvne dohodnutých podmienok je dňom splatnosti deň, ktorý je uvedený vo výpise. Žalovaný si neplnil svoje povinnosti vyplývajúce zo Zmluvy a jeho platobnú disciplínu sa nepodarilo obnoviť ani po viacerých pokusoch žalobcu. Pred odstúpením na vymáhanie žalobca vystavil ku dňu 11.8.2017 nový výpis z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 31.7.2017 obsahujúci súhrn debetných položiek, a to istiny, poplatkov, sankčného úroku, a štandardného úroku s prihliadnutím na vykonané úhrady žalovaného s konečným zostatkom na úhradu vo výške 3.717,64 eur. Konečný dlh žalovaného z doposiaľ neuhradeného dlžného zostatku predstavuje sumu vo výške 3.717,64 eur. Žalovaný si nesplnil povinnosť uhradiť svoj peňažný záväzok v lehote splatnosti určenej vo výpise z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 31.7.2017, t.j. v lehote splatnosti do dňa 20.8.2017. Žalobcovi tak vznikol nárok na úhradu úrokov z omeškania v zákonnej výške podľa § 517 Občianskeho zákonníka vo výške určenej nariadením vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z. odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti, t.j. od 21.8.2017 do zaplatenia. Ako dôkazy pôvodný žalobca označil a predložil Žiadosť o aktiváciu Bankomatky Quatro zo dňa 27.2.2014, Obchodné podmienky, Výpis z Bankomatky Quatro. Podaním doručeným súdu dňa 11.3.2019 doplnil listinné dôkazy v podobe predžalobnej upomienky s doručenkou, oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru zo dňa 8.10.2014 a Cenník.

3. Uznesením tunajšieho súdu č.k. 31Csp/78/2017-25 zo dňa 14.11.2017 bola pripustená zmena subjektu konania na strane žalobcu tak, že z konania vystúpila spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s., a na jej miesto vstúpila spoločnosť žalobcu.

4. Pred otvorením pojednávania podaním doručeným súdu dňa 11.3.2019 vzal žalobca žalobu späť v časti o zaplatenie sankčného úroku a poplatkov celkov v sume 563,13 eur s prislúchajúcim úrokom z omeškania 5% ročne zo sumy 563,12 eur od 21.8.2017 do zaplatenia, v ktorej časti tak súd konanie v súlade s ustanovením § 145 ods. 2 CSP, zastavil (výrok I. rozsudku).

5. Súd vo veci rozhodol na pojednávaní dňa 20.3.2019, pričom vykonal dokazovanie oboznámením žalobcom do spisu doložených listinných dôkazov a výsluchom žalovaného, pričom pojednával v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu, ktorý sa ospravedlnil a žiadal rozhodnúť bez jeho účasti.

6. Žalovaný na pojednávaní uviedol, že ho mrzí, čo sa stalo, zobral si pôžičku, dostal som sa do zlej finančnej situácie, vykryval pôžičku pôžičkou, mal aj exekúcie. Snažil sa to vykryť, bál sa, že sa dostane do väzenia, nechcel spôsobiť nejaký problém. Má aj zdravotné problémy, psoriázu, teraz je na biologickej liečbe, tiež má problémy s platničkami, jedna mu zasahuje do miechy, je na invalidnom dôchodku, ktorý má vo výške cca 350,- eur mesačne, 50,- eur z toho mu strhávajú na exekúcie. Momentálne mu bolesti nedovoľujú pracovať. Čaká ho operácia, čiže momentálne pracovať sa mu nedá. Celé to nie je schopný uhradiť, uznáva, že je to jeho chyba, nevie, čo s tým. Má mesačne iba invalidný dôchodok, zostane mu suma do 300,- eur na živobytie. Býva v byte u rodičov, stará sa o otca, ktorý je imobilný, má 68 rokov, je po rakovine a ležiaci. Nemá vyživovacie povinnosti. Výdavky na lieky nemá, to prepláca poisťovňa. Ale pre lieky si musí chodiť do J. J. a cesta vyjde 70,- eur za tri mesiace. Nehnutelnosti, ani hnutelné veci väčšej hodnoty nevlastní. Chcel dodať, že ho to mrzí všetko.

7. Z obsahu žiadosti o aktiváciu Bankomatky Quatro (v texte aj len "Zmluva"), plynie, že žalovaný požiadal dňa 21.2.2014 o vydanie Bankomatky Quatro, pričom predchodcom žalobcu bola Zmluva podpísaná dňa 27.2.2014. V zmysle Obchodných podmienok pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s., prijatím a schválením Žiadosti o vydanie karty zo strany Banky došlo

k uzatvoreniu zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s.. Na základe Zmluvy mal žalovaný schválený úverový rámec vo výške 1.500,- eur so zmluvným úrokom vo výške 22,80 % ročne so štandardnou splátkou vo výške 50,- eur mesačne. Uplatnená suma 3.717,64 eur predstavuje podľa vyjadrenia žalobcu (čl. 49) debetný stav na kartovom účte žalovaného po zaúčtovaní transakcií, úrokov, poplatkov spojených so správou a používaním karty. Pôvodne žalovaná suma pozostáva z istiny v podobe žalovaným čerpaných prostriedkov v zmysle rozpisu vo vyjadrení žalobcu na čl. 48 (1.510,83 eur), z poplatku 217,49 eur, štandardného úroku 1.655,05 eur a sankčného úroku 345,64 eur. V časti poplatkov a sankčného úroku bola žaloba vzatá späť. Kreditná karta je forma revolvingového úveru, t.j. automaticky obnovovaného úveru, ktorý je čerpaný používaním tejto karty. Žalovaný ako majiteľ karty môže, ale nemusí tento úver čerpať. Z kreditných a debetných transakcií žalovaného vyplývajúcich z predloženého položkovitého výpisu z kartového účtu žalovaného (čl. 12-14) vyplýva, že žalovaný z kreditnej karty reálne čerpal súhrnom sumu 1.510,83 eur. Na úver bola v podobe kreditných transakcií započítaná suma 120,- eur (výpis z Bankomatky Quatro čl. 12-14). Právny predchodca žalobcu úver listom zo dňa 8.10.2014 (čl. 53) po predchádzajúcej výzve zo dňa 4.9.2014 (čl. 51) v súlade s bodom 35 písm. a) Obchodných podmienok zosplatnil. Pohľadávka právneho predchodcu žalobcu voči žalovanému zo Zmluvy, bola ku dňu 19.10.2017 postúpená na spoločnosť žalobcu (Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 20.10.2017 čl. 23).

8. Súd prejednávajúcu vec posúdil podľa nasledovných ustanovení právnych predpisov.

9. Podľa § 290 Civilného sporového poriadku (ďalej "CSP"), spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

Podľa § 295 CSP, súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz.

Podľa § 488 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy (ďalej len „OZ“), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 489 OZ, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „OBZ“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa ustanovenia § 1 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy (ďalej "zák. č. 129/2010 Z.z." alebo "ZoSÚ"), tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa; spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa ustanovenia § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z., zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa ustanovenia § 9 ods. 2, písm. f), j) a k) zák. č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať:

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y)

Podľa ustanovenia § 52 OZ:

(1) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

(2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

(3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

(4) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 54 ods. 1,2 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu omeškania, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom ku dňu omeškania, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2) <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/1995-87/znenie-20100701>> platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky (hlavné refinančné operácie) ku dňu uplatňovaného omeškania (21.8.2017) bola vo výške 0,00%.

10. Z vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že žaloba je čiastočne dôvodná a vo zvyšku je potrebné ju zamietnuť, a to z nasledovných dôvodov. Medzi právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola uzavretá zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s., predmetom ktorej bolo poskytnutie revolvingového úveru žalovanému a vydanie kreditnej karty s dohodnutým úverovým rámcom 1.500,- eur a pravidelnou mesačnou splátkou 50,- eur. Žalovanému boli poskytnuté finančné prostriedky právnym predchodcom žalobcu, a to v celkovej výške 1.510,83 eur, pričom v prospech kartového účtu do dňa rozhodnutia bola zaúčtovaná celkom suma 120,- eur.

11. Právny vzťah založený predmetnou zmluvou je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou a je nevyhnutné posudzovať ho nielen podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka (§ 497 a nasl.), ale aj právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 a nasl. OZ a zákona č. 129/2010 Z.z.). K uvedenému záveru dospel súd z dôvodu, že uvedená zmluva je formulárovou spotrebiteľskou zmluvou, nakoľko text zmluvy bol vopred pripravený, dlžník ako spotrebiteľ nemal možnosť žiadnym podstatným spôsobom zasahovať do jej obsahu. S poukazom na vyššie uvedené a vychádzajúc zo zásady lex specialis derogat legi generali, podľa ktorej špeciálna právna úprava, ktorou v danom prípade sú ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ako aj ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z., má prednosť pred všeobecnou úpravou, súd vyhodnotil zmluvný vzťah podľa ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

12. Právny predchodca žalobcu a žalovaný teda uzavreli zmluvu o úvere, ktorá má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 2 písm. d) ZoSÚ. Na základe uzatvorenej Zmluvy právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému spotrebiteľský úver a žalovaný sa zaviazal vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Nakoľko zmluva má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 1 ods. 2 a § 2 písm. d) ZoSÚ, musí obsahovať náležitosti ustanovené zákonom pre takéto zmluvy podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ. Prístupujúc ku skúmaniu jednotlivých obsahových náležitostí zmluvy, súd zistil, že zmluva neobsahuje v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (a to ani v časti Zmluvy "Vyhlásenie klienta"). Zmyslom § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ je, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný o tom, ako dlho je povinný plniť si svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Uvedené ustanovenie preto vyžaduje presnú dátumovú špecifikáciu konečnej splatnosti úveru, pričom k uvedenému záveru možno dôjsť aj

gramatickým výkladom dotknutého ustanovenia, ktoré rozlišuje pojem „doba trvania zmluvy“ a pojem „termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru“. Uvedená náležitosť vo formáte presnej dátumovej špecifikácie konečnej splatnosti úveru pritom v Zmluve nie je uvedená ani indikatívne (príkladom pre prípad jednorazového čerpania úverového rámca), pričom jasné a zrozumiteľné indikatívne uvedenie termínu konečnej splatnosti úveru pre prípad jeho jednorazového čerpania v rámci riadneho textu zmluvy poskytuje spotrebiteľovi zásadnú informáciu umožňujúcu mu posúdiť rozsah jeho záväzku. Rovnako chýba v zmluve aj obsahová náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ, a síce výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmluve sa uvádza len výška mesačnej splátky 50,- eur bez bližšej špecifikácie, t.j. nie je splnená požiadavka, aby zmluva obsahovala výšku splátky istiny, výšku splátky úrokov a výšku splátky iných poplatkov. Zákonom stanovené členenie a uvedenie jednotlivých čiastok úveru predstavuje prehľadné vymedzenie povinností dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke, a aby zároveň nebolo možné, aby si veriteľ voči dlžníkovi uplatňoval aj nároky, na ktoré nemá právo. Dlžník musí mať od začiatku prehľad, z akých položiek pozostávajú jednotlivé splátky a ako dlho bude úver splácať, čo z jednotlivých splátok predstavuje istinu, koľko úrok a odmena veriteľa a kedy je v prípade riadneho splácania úveru splatná posledná splátka. Uvedené pritom nemožno nahradiť uvedením celkovej výšky splátky, ani keby z iných ustanovení zmluvy vyplývala výška úrokov a poplatkov. Účelom náležitostí ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ je teda informovanie spotrebiteľa, aby vedel rozlíšiť, aká časť splátky bude použitá na istinu, úrok a ďalšie poplatky, pretože potom je dostatočne určité, akú časť istiny zaplatil, ako bude s jeho platbou naložené a akú časť úveru platí na úroky a iné poplatky, teda odplatu veriteľa. Uvedené údaje zmluva neobsahuje, ide pritom o absenciu podstatnej náležitosti zmluvy. Z úverovej zmluvy súd tiež zistil, že v nej nie je uvedená RPMN, priemerná hodnota RPMN, ani celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, pričom nemožno konštatovať, že tento údaj je súčasťou Zmluvy, keď tento je obsiahnutý (indikatívne, čo by vzhľadom na charakter úveru ako revolvingového postačovalo) len v netransparentnej časti zmluvy obsiahnutej v bode „V. Vyhlásenie klienta“. O netransparentnú časť ide pritom aj vtedy, ak je uvedená menším písmom ako zmluvné podmienky, ktoré predstavujú podstatné zložky zmluvy, čo je výslovne tento prípad, kde táto a následná časť zmluvy je takmer nečitateľná, pričom sa spotrebiteľ môže domnievať (pričom stačí hrozba tohto rizika) že malým písmom je písaný text, ktorý nemá veľký význam a tak existuje nezanedbateľné nebezpečenstvo, že priemerný spotrebiteľ podcení takúto časť textu. V súvislosti s uvedeným má súd za to, že žalobca nepreukázal, že by zmluva obsahovala uvedené povinné náležitosti.

13. Pokiaľ ide o bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, súd podporne poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 11Co/409/2015-72 zo dňa 11.05.2016, v ktorého odôvodnení súd druhej inštancie uviedol, že „považuje za správny názor súdu prvého stupňa, že z citovaného ustanovenia vyplýva, že nestačí uvedenie celkovej výšky splátky, ale toto musí obsahovať rozčlenenie jednotlivých čiastok - istiny, úrokov a iných poplatkov. Táto informácia je významná pre spotrebiteľa, najmä pokiaľ ide o jeho možnosť zhodnotiť na základe predloženého splátkového kalendára ekonomickosť poskytnutého úveru, posúdenie, či požadovaný úrok za úver je pre neho výhodný, prijateľný, respektíve aby spotrebiteľ bol schopný posúdiť celkovú výšku odplaty požadovanej navrhovateľom za poskytnutý úver. Nakoľko z predložených listinných dokladov vyplýva, že zmluva o spotrebiteľskom úvere presnú výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov neobsahovala, je potrebné úver považovať za bezúročný a bez poplatkov, teda len v hodnote poskytnutej sumy.“ Obdobne uviedol Krajský súd v Trnave v rozsudku č.k. 10Co/375/2016-119 zo dňa 13.09.2017, kde uviedol, že „odvolací súd preto zhodne so súdom prvej inštancie konštatuje, že úverová zmluva uzavretá medzi účastníkmi dňa 23.02.2011 neobsahuje základnú obsahovú náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, a preto sa poskytnutý úver v zmysle § 11 písm. b) tohto zákona považuje za bezúročný a bez poplatkov. Vzhľadom na to, že pre záver o tom, že poskytnutý úver sa v zmysle § 11 písm. b) tohto zákona považuje za bezúročný a bez poplatkov, stačí nesplnenie čo i len jednej zákonom stanovenej podmienky v ust. § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) zákona, nebolo ďalej potrebné skúmať a vyhodnocovať, či v zmluve absentuje aj ďalšia obligatórna náležitosť, odvolací súd sa preto z dôvodu hospodárnosti a účelnosti konania nezaoberal otázkou, či v zmluve absentuje aj náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. i), ako konštatoval súd prvej inštancie.“

14. K rozhodnutiu Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 9.11.2016 pod zn. C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s. c/a T. J., súd uvádza, že predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere súd nevytýkal len absenciu výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ale aj neuvedenie termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, a neuvedenie RPMN, priemernej hodnoty RPMN, ani celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, ktoré sú ako náležitosť zmluvy o úvere upravené

nielen v zákone č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ale aj v smernici 2008/48, pričom článok 23 smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva neobsahuje všetky náležitosti uvedené v čl. 10 ods. 2 tejto smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Neuvedenie riadneho termínu konečnej splatnosti a ostatných uvedených náležitostí spotrebiteľského úveru môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku, preto aj v zmysle výkladu článku 23 smernice 2008/48, sa táto zmluva považuje za zmluvu o spotrebiteľskom úvere bez úrokov a poplatkov. Zároveň je súd toho názoru, že zákon o spotrebiteľských úveroch ku dňu uzavretia zmluvy jednoznačne určoval náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom v prípade absencie čo i len jednej z náležitostí je úver potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov.

15. V súvislosti s vyššie uvedeným odkazuje súd tiež na rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 9Co/262/2016-49 zo dňa 31.10.2017, v ktorom odvolací súd uviedol, že „v danom prípade je tu zrejmy konflikt medzi Smernicou a zákonom o spotrebiteľských úveroch. To však neznamená, že sa má bez ďalšieho automaticky uplatniť pred vnútroštátnym právom Smernica. V takom prípade totiž musí vnútroštátny súd skúmať, či môže Smernici priznať priamy účinok, resp. nepriamy účinok. Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora EÚ na otázku priameho účinku smerníc v spore medzi jednotlivcami v zásade platí zákaz horizontálneho priameho účinku spočívajúci v tom, že žiadne ustanovenie smernice zaručujúce jednotlivcovi práva alebo ukladajúce povinnosti ako také sa nemôže použiť v rámci sporu, v ktorom stoja proti sebe výhradne jednotlivci. 29. V prípadoch, kedy súdy Slovenskej republiky rozhodujú o sporoch medzi veriteľmi a spotrebiteľmi ohľadne bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľských úverov podľa Zákona, resp. Smernice, sa jedná o spory medzi jednotlivcami. Z tohto dôvodu nie je možné, aby vnútroštátne súdy poskytli Smernici priamy účinok. ... 32. Odvolací súd je preto názoru, že napriek poukazu žalovaného na Smernicu, zákon o spotrebiteľských úveroch jednoznačne určuje náležitosti spotrebiteľskej zmluvy a v prípade absencie čo i len jednej z nich, tak ako to ustanovuje § 9 ods. 2 zákon o spotrebiteľských úveroch, ktorý aplikoval okresný súd, je úver potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov.“ Súd ešte dodáva, že pre posúdenie náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere je (pre absenciu prechodných ustanovení k zmene úpravy) potrebné aplikovať ustanovenia zákona účinné v čase uzatvorenia zmluvy. Súd pritom odkazuje na rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 23Co/294/2017-85 zo dňa 23.04.2018, v ktorom odvolací súd vyjadril názor, s ktorým sa tunajší súd stotožňuje, že „na to, aby bolo možné vykladať zákon v súlade so Smernicou je potrebné ZoSÚ novelizovať zosúladiť s textom Smernice, inak by bola porušená zásada právnej istoty (výkladom contra legem). Následkom citovaného rozhodnutia Súdneho dvora EÚ je nová legislatívna zmena od 1.5.2018 (vykonaná novelou zák. č. 279/2017 Z.z., ktorým sa mení zákon o bankách), kde sa uvádza, že vzhľadom na toto rozhodnutie sa upravuje náležitosť zmluvy tak, že sa nahrádza rozčlenením pojmom frekvencia. Je teda evidentné, že zákonodarca pristúpil k legislatívnej zmene a súd nemôže vykladať sporné ustanovenie zákona o spotrebiteľských úveroch rovnako v prípade dvoch rôznych znení zákona len z dôvodu, aby vyhovel požiadavke žalobcu. Požadovaný výklad sporného ustanovenia bude možný pri posudzovaní zmlúv uzavretých po účinnosti spomenutej novely (aby neodporoval princípu zákazu retroaktivity).“

16. Vo vyššie uvedenom prípade sa tak spotrebiteľský úver poskytnutý právnym predchodcom žalobcu žalovanému považuje v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ za bezúročný a bez poplatkov. Z uvedeného vyplýva, že žalobca, ktorý je v konaní aktívne legitimovaným z dôvodu postúpenia pohľadávky od právneho predchodcu, nemá nárok na zaplatenie úroku z úveru, ani žiadnych poplatkov (na ktorých žalobca netrval), ale len na vrátenie poskytnutej sumy úveru po odrátaní na úver započítaného plnenia. Keďže žalovaný čerpal úver v celkovej výške 1.510,83 eur a na úver bola započítaná celkom suma 120,- eur, má žalobca právo na zaplatenie sumy 1.390,83 eur, ako rozdielu poskytnutého úveru a uhradeného úveru. Z uvedeného dôvodu súd vyhovel žalobe čo do povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu istiny 1.390,83 eur s nižšie uvedeným úrokom z omeškania a vo zvyšku, t.j. v zostávajúcej časti istiny, bežných úrokov a zodpovedajúcich úrokov z omeškania žalobu (vo výroku III.) zamietol.

17. Pretože sa žalovaný s peňažným plnením dostal do omeškania, súd mu uložil tiež povinnosť zaplatiť žalobcovi ním uplatňovaný úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z priznanej sumy istiny 1.390,83 eur od 21.8.2017 do zaplatenia (tj. od dátumu, ktorý žalobca v žalobe uplatňoval, pričom v časti vyčíslených sankčných úrokov vzal žalobu späť), keď úver sa stal v celom rozsahu splatný nesporným

zosplatnením právnym predchodcom žalobcu po predchádzajúcej výzve listom zo dňa 8.10.2014. Výšku úroku z omeškania určuje nariadenie vlády Slovenskej republiky, ktorá výška úroku z omeškania v aplikovateľnom znení, je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Žalobca tak má nárok na zaplatenie ním uplatňovaného úroku z omeškania vo výške 5% ročne.

18. Podľa § 232 ods. 3 CSP, lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

Podľa § 232 ods. 4 CSP, ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradím ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

19. Súd súčasne vzhľadom na ekonomickú situáciu umožnil žalovanému plniť dlh v splátkach po 50,- eur mesačne, až do úplného splatenia dlhu pod následkom straty výhody splátok. Súd pri stanovení možnosti splátok pri splácaní dlhu vychádzal z aktuálnych pomerov žalovaného, ktorý má zdravotné problémy, psoriázu, problémy s platničkami, je na invalidnom dôchodku, ktorý má vo výške cca 350,- eur mesačne, 50,- eur z toho mu strhávajú na exekúcie. Keďže ho čaká operácia, momentálne sa mu pracovať nedá. Býva v byte u rodičov, stará sa o otca, ktorý je imobilný, má 68 rokov, je po rakovine a ležiaci. Po lieky si musí chodiť do Banskej Bystrice a cesta vyjde 70,- eur za tri mesiace. Nehnutelnosti, ani hnutelné veci väčšej hodnoty nevlastní (všetko nesporné tvrdenia žalovaného). Súd určil žalovanému splátky vo výške 50,- eur mesačne rešpektujúc zásadu, že dlh plnený v splátkach má byť celý uhradený najneskôr do troch rokov.

20. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa Čl. 4 ods. 1 a 2 CSP, ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci. (1) Ak takého ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon, tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej vedy a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít. (2)

Podľa Čl. 17 CSP, súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

21. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení a § 255 ods. 1 CSP a čl. 4 ods. 2 CSP, čl. 17 CSP, keď žalovanému, ktorý by inak na náhradu trov konania mal nárok, nakoľko bol v konaní úspešnejší, keďže žalobca sa domáhal zaplatenia sumy 3.717,64 eur, pričom úspešný bol v časti o zaplatenie 1.390,83 eur (keď zavinenie pri zastavení konania nemožno pričítať žalovanému a v ostanom rozsahu bola žaloba zamietnutá), čo predstavuje úspech 37 %, a zvyšok je úspech žalovaného 63%. Žalovaný by teda mal nárok na náhradu trov konania, súd by však ďalším rozhodnutím rozhodol o tom, že mu priznáva trovy vo výške 0,- eur, nakoľko mu v konaní žiadne trovy nevznikli. Vzhľadom na uvedené súd vo výroku IV. žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Súd má pritom za to, že v súlade s čl. 17 základných princípov CSP, t.j. v súlade s princípom rýchlosti a hospodárnosti konania, bolo v tomto prípade potrebné rozhodnúť o náhrade trov žalovaného uvedeným spôsobom za použitia čl. 4 ods. 2 CSP (keď potrebného ustanovenia niet), t.j. za použitia princípu racionálneho zákonodarcu.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje, odvolanie podané žalovanou by však nebolo účinné, nakoľko sa práva podať odvolanie výslovne vzdala po vyhlásení a odôvodnení rozhodnutia do zápisnice súdu. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolať len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolať možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolať proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. Exekučný poriadok, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie.